

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

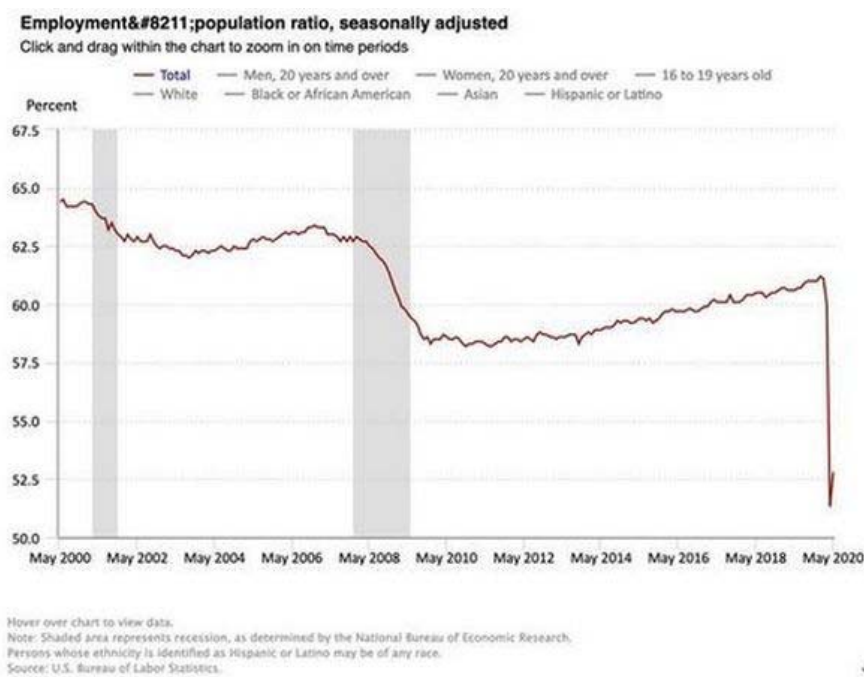
Political

سیاسی

نویسنده: شانون جونز
فرستنده: عثمان حیدری
۱۸ جولای ۲۰۲۰

رکورد بیکاری در ایالات متحده!

کارگران نباید بپذیرند که بار اقتصادی ناشی از واکنش بزهکارانه و ناشیانه مقامات سرمایه‌داری در مقابل پاندمی ویروس کرونا بر گردۀ آن‌ها نهاده شود. منابع وسیعی که در اختیار بازارهای مالی قرار می‌گیرد باید برای ارضای حواج و نیازهای مبرم انسانی مورد استفاده قرار گیرد. درآمد و اساس زندگی کارگران که در اثر گسترش ویروس و اقدامات بهداشتی لازم اکنون بیکار شده اند، باید مورد حمایت قرار گیرد. این امر مستلزم بسیج سیاسی مستقل طبقه کارگر بر اساس یک برنامه سوسیالیستی و انترناسیونالیستی است.

Graph showing the sharp fall in the employment-population ratio

نمودار نشان‌دهنده کاهش شدید اشتغال نسبت به جمعیت

رکورد: ۴۷,۲ درصد مردم امریکا که در سنین کاری هستند، بیکار اند!

بنا بر آمار جدید منتشر شده دفتر آمار کار امریکا (BLS) در ماه مه ۴۷,۲ درصد مردم امریکا در سنین کاری بیکار بودند، بالاترین سطح از زمان پایان جنگ دوم جهانی تاکنون!

این ارقام بر پایه نسبت اشتغال به جمعیت دفتر آمار کار تنظیم شده است که سهم جمعیت واقعاً شاغل را نسبت به کل جمعیت کشور تعیین می‌کند و از گزارش ماهانه بیکاری، که فقط بیکارانی را که فعالانه در جست‌وجوی کار هستند دربر می‌گیرد، دقیق‌تر است.

در اواخر ماه مه نرخ اشتغال نسبت به جمعیت ۵۲,۸ درصد و در آغاز سال این رقم بالغ بر ۶۱,۲ درصد بود. این رقم در سال ۲۰۰۰ برای اولین بار پس از جنگ رکورد زد و به ۶۵ درصد رسید.

CNBC با استناد به «تورستن سلوک» رئیس بخش اقتصادی «بانک مرکزی المان» گفت برای رسیدن اشتغال به سطح اوایل سال باید ۳۰ میلیون محل کار جدید ایجاد گردد.

این گزارش قبل از انتشار آمار رسمی بیکاری تا اواخر ماه جون، آخر این هفته منتشر خواهد شد. انتظار می‌رود که پس‌رفت ناچیزی در نرخ رسمی بیکاری از ۱۳,۳ به ۱۲,۴ درصد در جون انعکاس یابد. معلوم نیست که آیا ارقام جون کم‌شماری گذشته در ماه مه و اپریل را که میلیون‌ها کارگر را غلط طبقه‌بندی کرده بود، تصحیح خواهد کرد یا نه. این عمل باعث شد که نرخ رسمی بیکاری در ماه مه ۳٪ و در ماه جون ۵٪ کمتر محاسبه شود.

نرخ رسمی بیکاری در یک سلسله از ایالات در سطح رکود اقتصادی بزرگ است. نرخ رسمی بیکاری در ماه مه در «نوادا» که از بسته شدن صنایع قمار به شدت لطمه خورد بالغ بر ۲۵,۳٪ (۴,۰ در سال گذشته) بود. هاوانی در ماه مه ۲۲,۶٪ (سال گذشته ۲,۷٪). در حالی که ایالت میشیگان ۲۱,۲٪ (نسبت به ماه مه سال گذشته ۴,۲٪) بیکار داشت. در ایالت کالیفرنیا و ماساچوست نرخ بیکاری در ماه مه بالغ بر ۱۶,۳٪ بود.

نرخ بیکاری در عرصه صنایع تفریحی و مهمانداری ۳۵,۹٪ بالاترین میزان بود. این میزان در خرده‌فروشی ۱۵,۱٪، در ساخت‌وساز ۱۲,۷ درصد و در صنعت فرآوری ۱۱,۶٪ بود. در بین جوانان در سطوح سنی ۱۶ تا ۱۹ ساله ۲۹,۹٪ و بین ۲۰ تا ۲۴ ساله، ۲۳,۲٪ بیکاری وجود دارد.

باوجود بازگشایی بی‌ملاحظه اقتصاد در ماه جون هر هفته تقریباً ۱,۵ میلیون نفر تقاضای کمک بیکاری کردند. بسیاری از کارگران دیگر محل کاری ندارند که مجدداً در آنجا مشغول به کار شوند. این امر به ویژه در مورد شاغلان در شرکت‌های کوچک، مثلاً رستوران‌ها صادق است که پس از تعطیل دیگر قادر به ادامه حیات نیستند. پیش‌بینی می‌شود که موج بزرگی از ورشکستگی‌ها در پیش باشد.

پی‌آمدهای کامل این تلاشی اقتصادی اواخر جولای آشکار خواهد شد، زیرا افزایش ۶۰۰ دلری کمک بیکاران که بنا بر اصل قانون CARES به اجراء درآمده است، به پایان خواهد رسید. کاهش بودجه‌ای که هفته آخر جولای (۲۵) صورت خواهد گرفت به معنای کاهش دوسوم درآمد ۲۰ میلیون نفر و افزایش فقر و گرسنگی و تخلیه اجباری واحدهای مسکونی است.

درآمدهای شخصی با وجود کمک‌های اضافی، ۴,۲٪ کاهش یافته است. این کاهش به ویژه برای کارگران کم‌درآمد خانمان‌برانداز خواهد بود، زیرا حقوق معمولی بیکاری فقط نیمی (شاید حتی کمتر) از درآمد هفتگی را تأمین می‌کند.

همین‌طور مهلت قانونی برای تخلیه اماکن مسکونی اجتماعی مندرج در قانون CARES نیز در پایان ماه جولای منقضی می‌شود، به این معنی است که میلیون‌ها خانواده به زودی خیابان‌نشین خواهند شد. بر اساس آخرین نظرسنجی

اداره سرشماری ایالات متحده، ۳۰ درصد مستأجران امید چندان یا هیچ امیدی برای پرداخت اجاره بهای ماه آینده خود ندارند.

لحاف چهل تکه‌ای از مهلت ممنوعیت‌های گذرای تخلیه اماکن مسکونی دولتی و محلی به پایان می‌رسد و یا از طرف انجمن‌های مؤجران زیر سؤال قرار می‌گیرد. ممنوعیت تخلیه اجباری در فلوریدا روز ۱ جولای به پایان رسید، البته مشروط بر این‌که فرماندار ایالت در لحظه آخر آن را تمدید نکند. ممنوعیت تخلیه اجباری در ایالت ویرجینیا روز ۲۹ جون به پایان رسید. در سان فرانسیسکو ممنوعیت تخلیه در سطح شهر به دادگاه ارجاع شده. اوایل ماه جاری در شهر نیویورک ممنوعیت تخلیه اجباری به پایان رسید و این بدان معنی است که بزودی ۵۰ تا ۶۰ هزار تخلیه اجباری به دادگاه‌ها ارجاع خواهد گردید.

اندی وینکلر از Bipartisan Policy Center در «پلیتیکو» در مورد «سونامی» عظیمی از تخلیه‌های اجباری پس از پایان کمک‌های ۶۰۰ دلاری به بیکاران هشدار داد.

بدیهی است که شرکت‌ها از بحران ناشی از پاندمی استفاده خواهند کرد تا تغییرات ساختاری گسترده‌ای را از جمله از بین بردن تعداد زیادی محل کار، به عمل آورند. بنابر گزارشات صندوق بین‌المللی پول، اقتصاد جهانی در سال جاری ۵٪ کاهش خواهد داشت و تولید ناخالص سالانه ایالات متحده آمریکا ۸٪ و مکزیکو و اروپا ۱۰٪ کاهش خواهد یافت، در حالی‌که چین رشد نشان نخواهد داد. برای ربع دوم سال بزرگترین کاهش از پایان جنگ دوم جهانی تاکنون در ایالات متحده پیش‌بینی می‌شود.

به عنوان نشانه‌ای از آنچه در آینده خواهد آمد، «ایرباس» اعلام کرد که در چارچوب تغییر ساختاری تعداد شاغلان کنسرن در سطح جهان را تا سال ۲۰۲۱ در حدود ۱۵۰۰۰ نفر کاهش خواهد داد که به معنای پسر رفت ۱۱ درصدی تعداد شاغلان است. تنها در المان و فرانسه ۱۰ هزار شغل از بین خواهد رفت.

سخنگویان طبقه حاکمه در سال‌های اخیر شکوه می‌کردند که بیکاری گسترده به «تنش در بازار کار» و درخواست دستمزدهای بالاتر انجامیده است. از بین بردن چندین میلیون شغل اکنون از سوی شرکت‌ها به عنوان پتکی مورد استفاده قرار می‌گیرد تا موج جدیدی از کاهش دستمزدها و مزایا را به کارگران تحمیل کنند. این امر در مورد شرکت‌های هواپیمایی و کارمندان بخش دولتی بخوبی مشاهده شد.

در میان این ویرانی، بازار بورس ایالات متحده در جون با یکی از بهترین افزایش‌های سه ماهه در تاریخ بسته شد. میانگین داو جونز صنعتی روز سه‌شنبه ۲۱۶ پوئن افزایش یافت و از این طریق بخش اعظم خسارت ربع اول سال

۲۰۲۰ را خنثا کرد. آبل، هوم دپو و مایکروسافت جزو گروهی بودند که به شدت سود بردند. P500&S در این ربع سال ۱۹,۱٪ رشد کرد و رشد «نازداک» (Nasdaq ۱۱ درصد بود.

رشد بازار بورس به دلیل افزایش موارد مبتلا به کووید-۱۹ در ایالات متحده است، که رکورد عفونیت‌های جدید را، پس از آن‌که دولت‌های ایالتی و مرکزی همه کوشش‌های خود را برای زیر کنترل درآوردن ویروس به حالت تعلیق درآوردند، داراست. رشد ارزش سهام در بازار بورس نتیجه بهبود وضعیت واقعی اقتصاد نبود، بلکه در نتیجه پمپاژ بی‌حد پول نقد از سوی بانک مرکزی صورت گرفت. درست مانند یک معتاد هروئینی بازارها روزبه‌روز بیش‌تر محتاج تزریق‌های مالی هستند تا سطح بالا و غلوآمیز خویش را حفظ کنند و در کنار آن حمله به اشتغال و سطح زندگی کارگران روزبه‌روز شدیدتر می‌شود، زیرا الیگارش‌های کنسرن‌ها کوشش می‌کنند پول را از جیب کارگران بیرون بکشند. کارگران نباید بپذیرند که بار اقتصادی ناشی از واکنش بزهکارانه و ناشیانه مقامات سرمایه‌داری در مقابل پاندمی ویروس کرونا بر گرده آن‌ها نهاده شود. منابع وسیعی که در اختیار بازارهای مالی قرار می‌گیرد باید برای ارضای حواجی و نیازهای مبرم انسانی مورد استفاده قرار گیرد. درآمد و اساس زندگی کارگران که در اثر گسترش ویروس و اقدامات بهداشتی لازم اکنون بیکار شده‌اند، باید مورد حمایت قرار گیرد. این امر مستلزم بسیج سیاسی مستقل طبقه کارگر بر اساس یک برنامه سوسیالیستی و انترناسیونالیستی است.

منبع: لینکه سایتونگ

تارنگاشت عدالت